

Blog 111: nu even niet ja!

Onder de newborn mama's en papa's leeft nog wel eens de drang, dwang, het gevoel van verplichting, verantwoordelijkheid, verwachting dat we altijd en alleen wij voor ons kind moeten zorgen. Zorgwekkend vind ik dat. Ja, je bent papa, ja, je bent mama. Ja, je hebt er sloten vol dingen bij, ja, je emoties zitten wel eens dwars, ja, je moet zorgen voor je eigen kroost. Klopt, allemaal. Met al die shit in je hoofd vergeet je alleen een ja's en één iemand.

Je bent moeder, maar schrap soms die der even door. Soms heb je het gevoel dat je op je achterste benen loopt, al die gebroken nachten, al die verkoudheidjes, oorontstekingen, groeispuurten, nachtbaby's, flessen, luiers, werk, hobby's, hubby's en wifey's zorgen er wel eens voor dat zelfs je achterste benen wankel zijn. Je frustraties naar de doorslapende vader helpen ook niet mee. Soms ben je gewoon moe! Vroeger sliep je dan 27 uur maar nu niet, want zelfs nu de lieve papa zegt de ochtend te doen, staat moe gewoon om 06:03 uur naast haar bed. #hetkanfuckingnootnormaal. Doordenderen dan maar want je verwacht van jezelf voor je kind te moeten zorgen.

En daar ram ik op de noodstop EEEEEEEEEEE!

Je verliest jezelf meer dan eens in het wonder wat ouderschap heet, en steeds meer veranderd ik in mijn kind en ik. Vergeten we niet iets? Het is maar heel klein. Dan heb ik het niet over een speen of een pak billendoekjes. Verlies jezelf niet in het mamabestaan of papaleven, vervang de L in verlies voor een K en schrap die niet. Want moe zijn is niet erg. We zijn het allemaal. Of je kudde nu bestaat uit 1 of 6, meer of minder, soms mag je blèren; Nu even niet ja! De eerste keer logeren voelt heel bezwaard want je kunt verdorie toch wel zelf voor je monster zorgen! Klopt, echt waar, maar zullen we even omdenken? Wanneer je je monster uit logeren brengt, zorg je dan niet dat er voor je kind gezorgd wordt terwijl jij voor jezelf zorgt? Is het niet zo dat je alleen voor ander kunt zorgen als je ook voor je eigen ikke zorgt?

Het is net als houden van. Je kunt alleen echt van een ander houden, als je ook van jezelf houdt. Met kinderen is het alleen zo dat je dat stukje liefde kunt verspreiden. Zo zorg je voor iedereen terwijl jij toe kunt geven nu geen moeder te zijn, maar gewoon moe. Het is geen ramp namelijk. Wat wel superkak is, is dat

je nog steeds niet doorslaapt of uitslaapt. Maar je kunt nu wel borrelnootjes als ontbijt nemen en om 12:00 uur een wijntje zonder scheve gezichten. Ookal is je kleine zorgenpost nu niet fysiek aanwezig, je hebt er mooi voor gezorgd dat jij nu de tijd en aandacht hebt die je zo hard nodig had, je kind op een plek is waar ze andere soort liefde krijgen en iedereen er straks weer vol tegenaan kan. Net zolang tot de der weer van moe af valt.

Logeerpartijtjes is een feestje. Een feestje voor het kleintje, een feestje voor de tante, oma, vriendin, oppas. Een feestje voor jou.

We zijn allemaal moe. Maar morgen weer met der.